

Je li kršćanstvo
propalo?

Je li kršćanstvo propalo?

Točan odgovor na pitanje je li kršćanstvo bilo uspjeh ili neuspjeh ovisi o pravilnom razumijevanju što čini kršćanstvo i što je Bog namjeravao da ono postigne na zemlji. Krist nam je u Bibliji predstavljen kao Spasitelj svijeta; i logičan zaključak je da je Bog planirao da se svijet obrati njemu i tako bude spašen od smrti. Prošlo je gotovo dvije tisuće godina otkako je Isus došao na zemlju da umre za čovječanstvo, a svijet je još uvijek daleko od obraćenja. Kršćanstvo općenito brzo gubi tlo pod nogama, a cijele nacije su se suprotstavile raznim religijama. Trebamo li iz toga suditi da je Božji plan propao?

Učenici su, u Isusovo vrijeme, temeljili svoje nade u mesijansko kraljevstvo na proročanstvima Starog zavjeta i njihove su nade stoga uglavnom bile točne. Nisu shvatili da tada još nije došlo vrijeme za uspostavu tog kraljevstva. Tako je i s većinom onih koji se izjašnjavaju kao kršćani od tada: njihovo uvjerenje da je Bog planirao obraćenje svijeta kroz Krista i crkvu je ispravno, ali nisu uspjeli vidjeti iz Svetog pisma da ovo nije doba u kojem je Bog namjeravao da se ovo djelo ostvari.

Kao što neposredni Isusovi učenici nisu primijetili iz proročanstava da Mesija mora patiti i umrijeti kao čovjekov Otkupitelj prije nego što obećani kraljevski blagoslovi mogu doći na svijet, tako ni oni koji se izjašnjavaju kao kršćani nisu uspjeli vidjeti iz Svetog pisma da istinska Kristova crkva mora patiti i umrijeti s njim prije nego što će imati privilegiju sudjelovati s njim u budućem kraljevskom djelu obraćenja i blagoslova svijeta čovječanstva. Apostol Pavao jasno navodi ovu stvar, rekavši: „Ako smo djeca, onda smo i baštinici; baštinici Božji i subaštinici Kristovi; ako doista s njime trpimo, da se s njime i proslavimo. Jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu ništa u usporedbi sa slavom koja će se u nama otkriti.“ Rimljanima 8:17,18

Slava o kojoj se ovdje govori očito je slava zajedničkog nasljedstva s Kristom u njegovom mesijanskom kraljevstvu. Ako oni koji postignu tu slavu prvo moraju patiti s njim, onda to znači da sadašnja misija crkve nije osvajanje svijeta za Isusa, već vjerno slijeđenje njegovih stopa, čak do smrti.

Kršćani slijede Isusa

To je ono što je sam Isus učio svoje sljedbenike. Na primjer, u više je navrata rekao: „Ako tko hoće

biti moj učenik, neka se odrekne sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi.“ Da će ga oni slijediti sve do smrti, jasno je iz Isusovih riječi u Otkrivenju 2:10, koje glase: „Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.“ Da ta vjernost podrazumijeva hrabrost u suočavanju s progonstvom, pokazuje njegovo obećanje iz Otkrivenja 3:21, gdje kaže: „Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na moje prijestolje, kao što sam i ja pobijedio i sjedoh s Ocem svojim na njegovo prijestolje.“

Kada je crkvi dan božanski nalog da ide po cijelom svijetu i propovijeda Evanđelje, svrha je jasno navedena kao stvaranje učenika i davanje svjedočanstva. Da ovo svjedočanstvo nije bilo namijenjeno Bogu da osvoji svijet, već da rezultira pripremom samih kršćana za buduće djelo vladanja s Isusom, jasno je navedeno u Otkrivenju 20:4. Citiramo: „Vidio sam duše onih koji su bili obezglavljeni zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje... i živjeli su i vladali s Kristom tisuću godina.“

Ako je misija pravih kršćana u svijetu bila samo svjedočenje istine i putem stečenih iskustava da se pripreme za veliko buduće djelo obraćenja svijeta tijekom tisućljetnog razdoblja kraljevstva, onda lako možemo razumjeti prividni neuspjeh kršćanstva. Doista vidimo da pravo kršćanstvo nije

propalo; da je to samo lažna nada mnogih takozvanih vjernika koja se nije ostvarila. Kad vidimo da je sadašnja misija crkve misija žrtve i patnje, a ne osvajanja svijeta, mnoga zagonetna pitanja odmah nam se razjašnjavaju.

Na primjer, niste li se često pitali zašto su vjerni kršćani obično patili više od nevjernika? Jeste li se ikada pitali zašto je, nakon što je Isus došao kao svjetlo svijeta, čovječanstvo zapravo gurnuto u dugo razdoblje tame koje danas nazivamo mračnim dobom? Jeste li se ikada pitali zašto danas u svijetu ima više nego dvostruko više nevjernika nego prije stotinu godina? Tko se nije pitao o pitanjima ove prirode? Mnogi su, kao rezultat svog čuđenja, zaključili da je kršćanstvo gigantska farsa i da ovaj navodni temelj i bedem civilizacije nije uspio opravdati svoje tvrdnje.

Što je kršćanin?

Popularna ideja kršćanstva bila je da se kršćaninom postaje na otprilike isti način na koji se učlanjuje u klub i da to predstavlja svojevrsnu zaštitu od božanskog gnjeva koji bi inače poslao pojedinca na strašno mjesto mučenja nakon smrti. Stoga se pretpostavljalo da Bog želi da svi postanu kršćani kako bi mogli izbjeći tu strašnu sudbinu. Sada kada se otkriva, u punom svjetlu boljeg vremena, da se noćna

mora vječnih muka ne uči u Bibliji, put postaje jasan za bolje razumijevanje što znači biti kršćanin.

Riječ Krist, grčki prijevod hebrejske riječi Mesija, koristi se u Novom zavjetu kako bi se Isus povezao s tim slavnim nizom mesijanskih obećanja koja se nalaze u cijelom Starom zavjetu. Prvo od ovih obećanja dano je u Edenskom vrtu kada je Bog rekao da će potomstvo žene zgnječiti zmijskoj glavi. Drugo, i specifičnije obećanje, dano je Abrahamu kada mu je rečeno da će kroz njegovo potomstvo biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji.

Isus, Krist, došao je na svijet kao sjeme obećanja da bude onaj koji će blagosloviti cijelo čovječanstvo, a Sveto pismo pokazuje da će oni koji postanu pravi kršćani vjerno slijedeći njegove stope samožrtvovanja, čak do smrti, biti dio obećanog potomstva s njim.

Apostol Pavao, pišući kršćanima svog vremena, rekao je: „Ako ste Kristovi [kršćani], onda ste Abrahamovo potomstvo i baštinici po obećanju.“ (Galaćanima 3:29) U svojoj poslanici Korinćanima, Pavao kaže da Krist „nije jedan ud, nego mnogi.“ Vrlo važnu točku za razmatranje apostol predstavlja u ove dvije izjave. One pokazuju da u odabiru i razvoju kršćana Bog samo provodi pripremni rad u vezi s budućom mesijanskom namjerom blagoslova svih

naroda. To znači da Bog nije pokušavao učiniti kršćanima cijelo čovječanstvo, već je samo odabrao nekoliko među narodima da se pridruže Isusu u njegovom budućem djelu blagoslova cijelog svijeta, i živih i mrtvih.

Neobičan narod

Tko su ti kršćani danas koje Bog odabire da vladaju s Mesijom? U kojoj ćemo ih crkvi naći? Bog je Sudac tko su oni zapravo. Konkretno, kršćanin je onaj koji je, prepoznavši da je grešnik i otuđen od Boga, pokajao se i koji je, vjerom u prolivenu krv Kristovu, u potpunosti posvetio svoje vrijeme, talente - sve što ima - Gospodinu i vjerno se trudi provesti to posvećenje. Članstvo u denominacijskoj crkvi nema nikakve veze s tim.

U petnaestom poglavlju Djela apostolskih nalazi se otkrivajući izvještaj o božanskoj svrsi u odabiru vjernih kršćana ovog doba. Apostol objašnjava da je „Bog u početku pohodio pogane“, ne da bi ih sve učinio kršćanima, već „da bi od njih izabrao narod za svoje ime“ - prave kršćane. Nakon toga, izjavljuje apostol, božanska će se milost vratiti Izraelu i srušeni „Davidov šator“ bit će obnovljen: i tada će, kaže, „ostatak ljudi“, i pogani, imati priliku „tražiti Gospodina“. Prvo se mora dovršiti djelo odabira naroda za njegovo ime - Kristove

zaručnice koju će činiti svi potpuno posvećeni kršćani.
Djela apostolska 15:14-18

Kada tako vidimo da Bog ne namjerava da cijeli svijet, u ovom dobu, postane kršćanin, to nam pomaže razumjeti mnoge odlomke Biblije koje je do sada bilo vrlo teško razumjeti. Na primjer, u Otkrivenju 5:10 kaže nam se da će buduća vladavina Krista i crkve biti ovdje na zemlji. Kako bi to moglo biti istina ako će svi osim crkve biti uzeti sa zemlje i zauvijek mučeni u gorućem paklu? Nad kim bi onda sveti vladali ovdje na zemlji? Ova poteškoća nestaje kada iz Svetog pisma shvatimo da će svijet biti blagoslovljen, a ne proklet, nakon dovršetka istinske crkve.

Promatrajući stvar na ovaj način, možemo vidjeti da Božji plan ljudskog spasenja pruža priliku svima, i crkvi i svijetu, a ne da će svi biti spašeni bez obzira na vlastitu suradnju u božanskim aranžmanima. Sveto pismo jasno ističe da će svi koji namjerno griješe nakon što su došli do pune spoznaje istine biti kažnjeni vječnim uništenjem - ali ne vječnim očuvanjem u bijedi, kako to predstavljaju vjerovanja mračnog doba.

Nagrada Prave Crkve

Još jedna zanimljiva točka, u vezi s Božjim odabirom kršćanske crkve da bude povezana s

Kristom u njegovom mesijanskom kraljevstvu, jest da će takvi vjerni kršćani imati veću nagradu od svijeta općenito. Božja odredba za svijet je da će biti obnovljeni u život na zemlji - obnova kraljevstva pripremljenog od postanka svijeta, koje je vlast nad nižim stvorenjem ovdje na zemlji; ali kršćaninu je Učitelj dao obećanje: "Idem pripremiti vam mjesto... da gdje sam ja, ondje budete i vi." (Ivan 14:2,3) Crkva treba imati nebesku nagradu, ali Božja namjera nije odvesti cijelo čovječanstvo u nebo, kao što ćemo vidjeti kasnije u ovoj raspravi.

Izgledi za vječni život kroz prolivenu krv Otkupitelja blagoslovljena su nada postavljena i pred crkvu i pred svijet u Bibliji. Biblijski prikaz nije prikaz neba za pravednike i vječnog mučenja za zle, već prikaz života ili smrti.

Prvi čovjek, Adam, nije poslušao i izgubio je život; ali na kraju je Isus došao kao otkupnina za čovjeka, da bi podnio kaznu smrti vlastitom smrću na križu. Kao rezultat toga, svijetu će se ponovno pružiti prilika za život. Ova će prilika u svoje vrijeme doći svima; ali tijekom ovog Evanđeoskog doba, potpuno posvećeni kršćani jedini su koji zapravo imaju punu priliku imati koristi od Otkupiteljeve smrti. Oni, budući da slijede Isusa žrtvujući svoje živote, nagrađeni su ne samo samim životom, već besmrtnim životom. To su oni

koji „traže slavu, čast i besmrtnost“. (Rimljanima 2:7) Poslušni dio čovječanstva, tijekom budućeg razdoblja kraljevstva, također će dobiti priliku za život, ali život koji će primiti bit će obnovljeni ljudski život koji je Adam izgubio. Poslušni će tada živjeti vječno, ne zato što će postati besmrtni, već zato što će Bog nastaviti održavati njihove živote.

Zašto svijet nije obraćen

Djelo pravog kršćanstva do sada je bilo samo priprema budućih sunasljednika s Mesijom za veliko djelo njegovog davno obećanog kraljevstva. Nije ni čudo, s obzirom na to, da je pokušaj obraćenja svijeta tako malo napredovao tijekom kršćanske ere. Stvoritelj je znao da će, s ljudskog gledišta, kršćanstvo izgledati kao neuspjeh. Sam Isus, govoreći o kraju ovog doba, rekao je: "Hoće li Sin Čovječji, kad dođe, naći vjere na zemlji?" (Luka 18:8) Stoga činjenica da vrlo malo ljudi u današnjem svijetu zaista vjeruje u Bibliju ne iznenađuje Boga. Njegov voljeni Sin, Otkupitelj svijeta, predvidio je upravo ovo stanje i pretekao ga. Ovo je još jedan dobar razlog zašto bismo trebali imati vjeru u ono što Biblija kaže.

Stotine podjela među takozvanim kršćanskim crkvama također su bile prorečene u proročkoj

Riječi. Pavao je rekao da će doći do velikog otpada od prave vjere, i to se zasigurno dogodilo.

Da su Isus i njegovi apostoli bili skupina obmanjivača, odlučnih u namjeri da provedu neku sebičnu shemu s ciljem povoljnog utjecaja na cijeli svijet čovječanstva, bi li namjerno predvidjeli da neće proći dugo prije nego što će cijeli njihov plan propasti i da će oni sami postati predmet ismijavanja u mislima milijuna ljudi? Takva pesimistična predviđanja ne bi bila baš ohrabrujuća za rane vjernike, niti bi potaknula mnoge da se pridruže pokretu. Svjetska mudrost bi rekla: "Obojite budućnost što svjetlije možete, inače nikada nećete steći mnogo obraćenika."

Isus i apostoli nisu bili vođeni svjetovnom mudrošću. Potpuno su razumjeli da svrha propovijedanja Evanđelja u ovom dobu nije izgradnja velikih i impozantnih crkvenih organizacija. Znali su da Bog nije namjeravao da samo propovijedanje Evanđelja sada dovede svijet do Isusovih nogu. Predvidjeli su da će, iako će se malo stado pravih kršćana okupiti i pripremiti za buduće djelo blagoslova, zavedeni muškarci i žene, kao cjelina, iskriviti slavne istine koje je Učitelj naučavao i da će, kao rezultat toga, kršćanstvo izgledati poraženo.

Kako smo samo sretni, međutim, što pravo kršćanstvo nije propalo; što se božanski plan za ovo

doba uspješno ostvaruje i što je sada ovaj pripremni rad za novo kraljevstvo gotovo završen. Doista, postoji mnogo biblijskih dokaza koji pokazuju da se razdoblje određeno u božanskoj namjeri za poziv i pripremu pravih kršćana da vladaju s Isusom u njegovom mesijanskom kraljevstvu bliži kraju. Stoga bi trebalo obradovati naša srca razmatranje nekih dokaza koji ukazuju na to da smo gotovo stigli do kraja ovog doba i početka novog, onog u kojem će prorečeni blagoslovi mira i života biti podijeljeni umirućem svijetu.

Jedina nada svijeta: Obnova

Potpuna obnova ljudske rase u stanje savršenog zdravlja, sreće i vječnog života, u svjetskom edenskom domu, izražena je namjera Stvoritelja kako je zabilježena u njegovoj Riječi, Bibliji. Razum nam govori da je to kako treba biti. Ako je Bog stvorio zemlju za čovjeka i čovjeka za zemlju, bilo bi nelogično pretpostaviti da bi dopustio suprotstavljenim silama obmane i pobune da zauvijek osujete njegove ljubavne planove; ili da će biti prisiljen usvojiti neki alternativni aranžman kako bi spasio nekoliko svojih ljudskih podanika premještanjem u drugo životno stanje.

Kad je Bog stvorio čovjeka i osigurao mu taj divni edenski dom, dobio je zadatak da se množi i napuni zemlju te je podloži sebi. Adamu i Evi nije rečeno ništa o odlasku u raj kada umru; doista, smrt im nije bila na

vidiku sve dok ostanu poslušni Stvoriteljevim zakonima.

Trebali su živjeti - na zemlji - i ne umrijeti. Trebali su ispuniti zemlju - a ne nebo - svojim potomstvom. Pokušajte, dakle, zamisliti slavne, idealne uvjete koji bi vladali na ovom planetu Zemlji da se grijeh i smrt nisu pojavili i da se izvorni edenski raj proširio da obuhvati cijelu zemlju, kako je Bog zapovjedio. Zamislite taj svjetski raj ispunjen savršenom i sretnom ljudskom obitelji, koja svi uživaju vječni život i vječnu naklonost svog Stvoritelja. To je ta praktična, blagoslovljena blagodat koja tek treba doći ljudskoj rasi, a takva je obnova osigurana Isusovom smrću.

Obećanja o obnovi

Kada je Bog na samom početku rekao da će potomstvo žene zgnječiti zmijskoj glavi, zapravo je mislio da će rezultati zmijinog djela smrti biti uništeni i da će čovjek biti vraćen onome što je tada gubio neposlušnošću svom Stvoritelju. Kada je Bog rekao Abrahamu da će kroz njegovo potomstvo biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji, to je u stvarnosti bilo obećanje obnove svim Adamovim potomcima.

Kada je anđeo najavio Isusovo rođenje rekavši: „Danas vam se u gradu Davidovom rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin“, to je značilo da će cijeli svijet imati priliku biti spašen od smrti i vraćen u život na zemlji.

(Luka 2:11) Kada je Isus učio svoje učenike da mole: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja na zemlji kao na nebu“, jednostavno ih je podsjećao na pravu i konačnu svrhu kraljevstva Božjega - obnovu izgubljenog čovjekovog stanja. Svaki kršćanin koji je izgovorio ovu molitvu - bio to svjestan ili ne, molio se za obnovu rajskih uvjeta na zemlji.

Kad su naš Gospodin i njegovi apostoli obećali svim vjernim kršćanima da će postati subaštinici s Isusom i da će s njim vladati, to je značilo da će u konačnici sudjelovati s njim kao duhovno Abrahamovo potomstvo u slavljenom djelu dijeljenja obećanih blagoslova obnovljenog života. (Otkrivenje 5:10) Kad nam Sveto pismo kaže da je Isus „milošću Božjom okusio smrt za svakoga“, to znači da će kazna smrti, koja počiva na svakom čovjeku zbog istočnog grijeha, u svoje vrijeme biti ukinuta, čime će se otvoriti put svakom čovjeku da ponovno živi na savršenoj zemlji. (Rimljanima 6:23; Hebrejima 2:9)

Upravo kako bi se ostvarilo ovo djelo obnove, crkva, kao i Isus, uzdignuta je na tako visok položaj, i prirode i slave. Kakva je to bolja nada slave za Kristovu crkvu od teorije mračnog doba da Bog pokušava navesti cijeli svijet da se pridruži crkvi kako bi se spasili od paklenog ognja!

Upravo ovo slavno djelo obnove, ili restitucije, slijedi nakon drugog Kristovog dolaska. Apostol Petar to ukazuje u Djelima apostolskim 3:19-23. Neposredno prije nego što je iznio ovdje zabilježenu izjavu, Petar je izliječio čovjeka koji je bio hrom od mladosti. Koristeći ovaj događaj kao ilustraciju i kao osnovu za važnu lekciju koju je namjeravao prenijeti svojim slušateljima, rekao je: „Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu vaši grijesi kad dođu vremena osvježenja od Gospodina; i on će poslati Isusa Krista, koji vam je unaprijed propovijedan; koga nebo treba primiti do vremena obnove svega, što je Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka od početka svijeta.“ Kakvo je ovo sveobuhvatno proročanstvo, obnova svega! Kakav je ovo drugačiji nastavak drugog Kristovog dolaska od tradicionalne propasti koja je trebala uslijediti nakon njegovog povratka na zemlju.

Vremena osvježenja - ne tame i mučenja - doći će od Gospodinove prisutnosti. Izraz „od prisutnosti“ na grčkom doslovno znači „izvan lica“. Temelji se na orijentalnoj ideji da je okretanje leđa drugome dokaz nemilosti, ali gledanje drugoga ukazuje na to da se smatra prijateljem. Koliko je onda značenja ovaj izraz, kako ga apostol koristi u ovom proročanstvu! U Edenskom vrtu, Bog je okrenuo leđa svom ljudskom stvorenju jer se njegov zakon nije poštovao. "U njegovoj je milosti život", kaže prorok; ali svijet je izgubio Božju milost zbog grijeha i poput cvijeta

lišenog sunčeve svjetlosti i kiše, ljudi su uvenuli i umrli.
Psalam 30:5

Obećanja će se ispuniti

Iako su Bogu leđa, figurativno rečeno, okrenuta ljudskoj rasi više od šest tisuća godina, ipak je davao obećanja o budućem vremenu blagoslova, a također je pripremao stvari koje je obećavao. Drugi Kristov dolazak i uspostavljanje njegovog kraljevstva označavaju vrijeme kada se ta obećanja počinju ispunjavati. Zbog toga nam Petar kaže da će tada Bog okrenuti svoje lice prema ljudskoj obitelji i da će kao rezultat toga doći vremena osvježenja.

Apostol također kaže da će doći vremena obnove svih stvari, o kojima su govorila usta svih svetih Božjih proroka od početka svijeta. Savršen život na zemlji čovjek je izgubio i savršen život na zemlji će biti obnovljen. Kako bi se svijet mogao vratiti u nebo, kada ga nikada nije bilo? Svi sveti Božji proroci prorekli su ove nadolazeće dane blagoslova za uznemireni i umirući svijet čovječanstva! Jeste li se ikada pitali o pustinjama koje cvjetaju i smokvama koje rastu na nebu? O zemaljskim stvarima ove prirode pisali su starozavjetni proroci, a sada vidimo da su se njihove poruke doista odnosile na zemaljske blagoslove života i sreće u obnovljenom raj.

Petrovo ozdravljenje jednog čovjeka koji je bio hrom korišteno je samo kao ilustracija činjenice da će, kada se uspostavi Mesijansko kraljevstvo, biti slična restitucija za sve. Izaija je, na primjer, rekao da će, kada dođe vrijeme kraljevstva, „hromi skakati kao jelen“, da će „jezik nijemih pjevati“, da će se „uši gluhih otvoriti“ i „oči slijepih“ otvoriti. (Izaija, poglavlje 35) Ovi blagoslovi restitucije neće utjecati samo na one nesretnike koji su osakaćeni i bogalji, već će od toga imati koristi svi ostali koji to žele. Duhovna sljepoća također će biti uklonjena kada „spoznaja Božje slave“ ispuni zemlju „kao što vode prekrivaju more“. Izaija 11:9; Jeremija 31:34

Mesijansko kraljevstvo je u proročanstvu simbolizirano kao planina. To je planinsko kraljevstvo za koje je Daniel preorekao da će rasti dok ne ispuni cijelu zemlju. (Daniel 2:34,35,44) Istu ovu goru spominje prorok Mihej gdje čitamo: „Ali u posljednje dane bit će utvrđena gora Doma Gospodnjeg na vrhu gora i uzvišena iznad brda, i narodi će se hrliti k njoj. I doći će mnogi narodi i reći: 'Dođite, pođimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima i hodit ćemo njegovim stazama. Jer će Zakon izaći sa Siona i riječ Gospodnja iz Jeruzalema. I sudit će mnogim pučanstvima i pokoriti jake narode izdaleka. Oni će prekovati svoje mačeve u plugove, a svoja koplja u srpove. I narod neće dizati mača protiv naroda, niti će

se više učiti ratu. Nego će svaki sjediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom, i nitko ih neće plašiti, jer usta Gospoda nad vojskama rekoše to.“ Mihej 4:1-4

Posljednji dani

Izraz posljednji dani, kako je korišten u prethodnom odlomku, opisuje završne dane vladavine grijeha i smrti na zemlji i razdoblje u kojem će se uspostaviti novi i bolji poredak, pod izravnom upravom Mesije. Maštarije mračnog doba o posljednjim danima pokazale su se potpuno pogrešnima u usporedbi s ovim i drugim stihovima koji nadahnjuju nadu. Na primjer, umjesto da posljednji dani signaliziraju kraj svake nade, kao i svake prilike za pokajanje, prorok predstavlja potpuno suprotnu sliku. Kaže da će tada Bog naučiti ljude svojim putovima i da će hoditi njegovim stazama; da će prestati sa svojim sebičnim, ratobornim sklonostima i posvetiti svoje vrijeme promicanju mira i dobre volje: narod neće dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu.

Biblija ne otkriva sve detalje o uređenju Mesijanskog kraljevstva, ali smo uvjereni da ista božanska moć i nepogrešiva mudrost koja je stvorila i sada kontrolira uredno kretanje svih milijuna nebeskih tijela, daje jamstvo o metodama kraljevstva kojima će se znanje o Božjem zakonu ljubavi provoditi diljem

zemlje odmah nakon sadašnjeg debakla ljudskog grijeha i sebičnosti.

Simbolika Mihejevog proročanstva, naravno, temelji se na stvarima s kojima je sam prorok bio upoznat. Koplja i mačevi danas nisu u modi kao učinkovito oružje u ratovanju. Da je ovo proročanstvo napisano u modernije doba, nesumnjivo bi spomenulo podmornice, avione, otrovni plin i nuklearno ratovanje.

Slično tome, slika vinove loze i smokve prikazuje mir i zadovoljstvo, temeljeno na odgovarajućem jamstvu da će životne potrebe i udobnost i dalje biti dostupne svima kada Kristovo kraljevstvo bude u punom pogonu. Udobna kuća, oslobođena hipoteke, kojoj ništa ne nedostaje, bila bi moderna koncepcija istog slavnog stanja.

Citiramo još jedno zanimljivo proročanstvo o vremenima obnove: „Na ovoj gori [kraljevstvu] Gospodin nad vojskama priredit će svim narodima gozbu od gozbe, gozbu od vina na talogu... dobro pročišćenih. I uništiti će na ovoj gori pokrivač koji je bačen preko svih ljudi i veo koji je raširen preko svih naroda. U pobjedi će uništiti smrt; i Gospodin Bog obrisat će sve suze sa svakog lica; i skinut će sramotu naroda svoga sa sve zemlje; jer Gospodin je to rekao.“ Izaija 25:6-8

Što se više može tražiti od onoga što je opisano u ovom dirljivom proročanstvu o blagoslovima obnove koji dolaze? Bit će to zaista gozba, kada „dode želja svih naroda“. (Hagaj 2:7) Gozba simbolizira odredbe Mesijanskog kraljevstva koje obnavljaju život i održavaju život.

Zavjesa, koja simbolizira zasljepljujući utjecaj te „stare zmiје“, tada će biti uklonjena. To će biti moguće jer, kako ističe Otkrivenje, Sotona će tada biti vezan da više ne zavodi narode. Otkrivenje 20:1-3

Smrt će tada biti progutana u pobjedi! Smrt je ušla u svijet i uništila sreću svih; ali „ono što je izgubljeno“ bit će obnovljeno, stoga smrt mora biti uništena.

U Otkrivenju 21:4 kaže nam se da „više neće biti smrti“. Teškoća u prošlosti bila je u tome što su mnogi pokušavali primijeniti sva ova slavna zemaljska obećanja na nebo, previđajući činjenicu da će samo nekolicina - istinski sljedbenici Učitelja tijekom ovog doba - imati nebesku nagradu. Ovdje na zemlji vlada smrt; i stoga ovdje više neće biti smrti.

Kako će samo ljudi biti sretni što će prihvatiti kraljevske blagoslove života i spasenja! Zapazite što prorok kaže o tome: „I reći će se u onaj dan: Evo,

ovo je Bog naš, njega čekamo i on će nas spasiti; ovo je Gospodin, njega čekamo, radovat ćemo se i radovati se spasenju njegovu.“ Izaija 25:9

Milijuni ljudi, doista, čekali su i čeznuli za boljim razumijevanjem istinskog Boga! Mnogi su se također nadali i molili za spasenje koje samo on može dati! Svijet je čekao izlazak Božje povratne milosti - možda čekajući u neznanju, nemajući puno pojma kako ili kada će se to dogoditi. Kada zasljepljujući utjecaji glavnog varalice budu uklonjeni i znanje o Božjoj slavi ispuni zemlju, tada će svijet upoznati svog Boga i stvarno i s oduševljenjem mu se vratiti svim srcem.

Božja moćna sila

Neka ničija vjera ne bude posrnuta neizmjernošću stvari koje je Bog obećao učiniti za čovječanstvo. Zapamtite da sada razmatramo što je svemoćni vječni Stvoritelj svemira obećao učiniti. Bog koji je u početku stvorio život obilno ga može reproducirati kako bi ispunio svoja obećanja.

Ova restitucija treba uključivati i mrtve i umiruće. Upravo je to uključeno u biblijsko učenje o uskrsnuću. Ova divna doktrina o uskrsnuću od mrtvih poništena je tradicionalnom teorijom da nema smrti. Kako bi netko mogao uskrsnuti od mrtvih ako nije mrtav? Koliko je bilo potpuno

nemoguće za zbunjeni svijet shvatiti jednostavnu, ali zadovoljavajuću dušu nadu u restituciju dok su im umovi zaslijepljeni tradicijom besmrtnosti duše! Sada, hvala Bogu, možemo vidjeti što predstavlja spasenje; da to znači buđenje iz mrtvih i povratak u život na zemlji. Biblija smrt prikazuje kao san, iz kojeg će se svi probuditi, osvježeni, ujutro novog dana koji će uskoro svanuti. Božanski sat vjekova već označava rani jutarnji sat; i dok je tama još gusta, dan se brzo približava; da, vrlo je blizu.

Najdivniji dio svega je činjenica da su ovi životvorni blagoslovi obnove doista pred vratima. Nije potrebno obilje vjere da bi se u to vjerovalo. Proroci Biblije bili su toliko točni u svojim predviđanjima sadašnjih svjetskih uvjeta - uvjeta koji su trebali neposredno prethoditi uspostavljanju Božjeg kraljevstva - da nije teško vjerovati da je ista božanska moć i mudrost, koja je morala voditi u davanju proročanskih izjava o stvarima koje sada prihvaćamo kao stvarnost, morala voditi i u predviđanju još divnijih stvari koje su pred nama.

Radujmo se stoga nadahnjujućem izgledu koji je pred nama; i neka nas vizija tih budućih radosti osposobi da strpljivo podnosimo kušnje sadašnjosti. Vladavina grijeha i smrti bila je duga i iscrpljujuća noć za svijet u cjelini. Pa ipak, za svakog pojedinca vrijeme brzo prolazi, i s njegovim prolaskom, svatko

je postavio temelje vrlo vrijedne lekcije. Ako sada možemo shvatiti da je mudri i ljubazni Stvoritelj dopustio vladavinu zla upravo s ciljem da pojača naše poštovanje prema njemu i njegovim zakonima, možemo strpljivo čekati i nastaviti moliti za dolazak novog dana.